

Foundationin safehouse oli harvinaisen hiljainen.

Ei hälytyksiä.

Ei radioliikennettä.

Ei kiireisiä askelia käytävillä.

Pelkkä sade, joka rummutti ikkunaan tasaisena, rauhoittavana ropinana, ja keittiön pöydällä odottava puinen laatikko, jonka kylkeen oli teipattu lappu.

Mai pysähtyi pöydän ääreen, luki sen kerran, sitten toisen, ja huokaisi niin syvään, että se kuulosti jo valmiiksi epätoivolta.

“Minä en pidä tästä.”

Ace istui keittiön tuolilla puoliksi väärinpäin, käsivarret selkänojan päällä, katse laatikossa. Hänen ilmeensä ei varsinaisesti muuttunut, mutta pieni kallistus päässä kertoi aivan riittävästi.

“Me ei olla edes avattu sitä.”

“Juuri siksi.”

Shammy seiso i pöydän toisella puolella, kumartunut laatikon ylle uteliaana kuin kyseessä olisi uusi sääilmiö eikä Dr. Brightin jättämä lahja. Hänen hopeiset hiuksensa kihisivät aivan hiljaa staattisesta sähköstä.

Hän luki lapun ääneen.

“For the Triad. Homemade. — Bright.”

Sitten hän nosti katseensa.

“Humans give fermented drinks as gifts.”

Mai kääntyi katsomaan häntä.

“Bright ei ole ‘humans’. Bright on Bright.”

Ace nyökkäsi kerran.

“Se on tärkeä ero.”

Shammy nosti kannen.

Laatikossa oli kolme tummaa lasipulloa. Ei etikettejä. Ei vuosikertaa. Ei valmistajaa. Ei mitään, mikä olisi ollut vähääkään lohdullista.

Punainen neste liikkui lasissa hitaasti ja raskaasti, kun Shammy nosti yhden pulloista valoa vasten.

“...se näyttää viiniltä,” Ace totesi.

Mai siristi silmiään.

“Bright ei tee kotiviiniä.”

Ace kohautti hartioitaan.

“Bright tekee kaikkea. Ongelma on yleensä se, että mikään mitä Bright tekee ei pysy siinä muodossa missä sen pitäisi.”

Shammy kallisti päätään.

“Should we test it?”

Mai hieroi otsaansa ja tuijotti pulloja vielä hetken kuin odottaisi niiden alkavan huutaa, räjähtää tai lausua omia turvaohjeitaan.

“...yksi pullo.”

Ace nosti kulmakarvaa.

“Siinä puhuu nainen, joka aikoo katua tätä päätöstä.”

“Todennäköisesti,” Mai mutisi. “Mutta koska laatikko on jo tässä, ja koska jos me emme avaa sitä, Bright ilmestyy huomenna kysymään jokaisen puolen tunnin välein mitä mieltä olimme hänen ‘luovasta fermentaatioprosessistaan’...”

Shammy ojensi pullon hänelle.

“Then we open it.”

Mai tuijotti hetken pulloa, sitten kiskaisi korkin auki.

Korkki irtosi pehmeällä, yllättävän sivistyneellä *plop*-äänellä.

Kaikki kolme jäivät hetkeksi paikalleen.

Ei myrkyllistä höyryä.

Ei välitöntä anomalista reaktiota.

Ei verta, tulta tai kirouksia.

Ace nuuhkaisi ilmaa varovasti.

“...tuoksuu oikeasti viiniltä.”

Shammy hengitti syvään ja kirkastui saman tien.

“Ooh.”

Mai kaatoi kolme lasia.

“Jos kuolemme tähän, minä kummittelen Brightille henkilökohtaisesti.”

Ace otti lasinsa.

“Reilu.”

He maistoivat.

Mai pysähtyi ensimmäisenä.

“...hetkinen.”

Ace vilkaisi häntä.

“Hyvä ‘hetkinen’ vai Foundationin sisäinen tutkintalautakunta -‘hetkinen’?”

Mai otti toisen siemauksen.

“...hyvä.”

Shammy joi omansa lähes yhdellä kulauksella, pysähtyi sitten ja katsoi tyhjää lasia hieman yllättyneenä, kuin se olisi kadonnut omia aikojaan.

Ace tuijotti häntä.

“Shammy.”

Hän katsoi takaisin.

“Yes?”

“Viiniä ei yleensä juoda noin.”

Shammy mietti hetken.

“It was efficient.”

Mai virnisti väkisinkin.

“Se on viiniä, ei tankkauspiste.”

Shammy ojensi lasiaan heti lisää kohti.

“I can adapt.”

Ace alkoi nauraa hiljaa, melkein huomaamattaan.

Se oli juuri sen verran vaarallinen merkki, että Mai huomasi sen heti.

“Ahaa,” hän sanoi ja nojasi pöytään. “No nyt tämä on oikeasti huono idea.”

“Todennäköisesti,” Ace myönsi.

He joivat toiset lasit.

Sade ulkona jatkui tasaisena. Safehousen keittiö oli lämmin, pehmeästi valaistu, ja jossain siinä ensimmäisen ja toisen lasin välissä iltaan tuli se pieni sivukaltevuus, josta tietää, että nyt tässä ei enää ehkä tehdä maailmaa mullistavia päätöksiä.

Shammy siirtyi istumaan lattialle pöydän viereen jalat ristissä. Hän piteli lasia molemmin käsin ja katseli kahta muuta vuorotellen.

“Humans often combine alcohol and games.”

Mai huokaisi heti.

“Ei.”

Shammy käänsi katseensa häneen.

“What game?”

Ace pyöritteli tyhjää lasiaan sormissaan.

“Älä kerro.”

Mai katsoi ensin häntä, sitten pöydällä lojuvaa tyhjää pulloa. Se pyöri vähän hänen sormiensa alla pelkästä kosketuksesta.

“...on yksi.”

Shammy kirkastui välittömästi.

“Yes?”

Mai osoitti pulloa.

“Peli nimeltä *spin-the-bottle*.”

Shammy räpäytti.

“Bottle spinning.”

Ace huokaisi.

“Huono idea.”

Shammy hymyili niin leveästi, että vastaus oli selvillä jo ennen kuin hän sanoi mitään.

“Excellent idea.”

“Sinä et vielä tiedä sääntöjä,” Mai huomautti.

“That has never stopped me before.”

Ace peitti hetkeksi silmänsä kädellään.

“Joo. Siinäpä se ongelma.”

Mai pyöräytti pulloa pöydällä kokeeksi. Se surisi pehmeästi puuta vasten ja pysähtyi melkein heti.

“Se pyörii. Kun se pysähtyy ja osoittaa jotakuta, hän saa tehtävän.”

“Minkälaisen?”

Ace kohautti hartioitaan.

“Riippuu ihmisistä. Joskus kysymyksiä. Joskus suudelma. Joskus jotain typerää.”

Shammy kallisti päätään.

“...humans made a game that becomes kissing.”

Mai vilkaisi häntä.

“Yleensä joo.”

Shammy mietti sekunnin. Sitten hänen virneensä muuttui vielä hitusen vaarallisemmaksi.

“This is the best human ritual I have heard of.”

Ace vilkaisi Maia.

“Me voidaan vielä perääntyä.”

Mai pyöräytti pulloa uudestaan.

“Emme me enää tässä kohtaa peräänny mistään.”

Ensimmäinen kierros oli viaton. Ainakin teoriassa.

Pullo pyöri pöydällä, hidastui, vaappui hetken ja pysähtyi. Kaula osoitti suoraan Aceen.

Shammy nojautui pöydän yli niin pitkälle, että Mai ehti jo nostaa kätensä varoitukseksi.

“No niin,” Mai sanoi. “Yksinkertainen aloitus. Suudelma.”

Ace vilkaisi pulloa.

Sitten heitä.

Sitten lasiaan.

“...tietenkin.”

Shammy oli jo puoliksi pöydän yli. Hän painoi nopean, kevyen suudelman Ace’n huulille, vetäytyi sentin, kallisti päätään ja painoi toisen, hieman pidemmän.

Sitten hän istui takaisin alas ja ilmoitti tyytyväisenä:

“Human ritual confirmed.”

Mai hörähti ääneen.

Ace tuijotti Shammya hetken, poskissa juuri ja juuri havaittava lämmön sävy, ja otti pitkän siemauksen lasistaan.

“Peli on rigged,” hän mutisi.

“Ei vielä,” Mai sanoi. “Mutta ilta on nuori.”

Toisella kierroksella pullo pyöri paljon pidempään.

Liian pitkään.

Ace kavensi silmiään.

“Shammy.”

Shammy räpäytti viattomasti.

“Yes?”

“Älä käytä tuulta.”

Shammy katsoi pulloa. Sitten Acea. Sitten pulloa taas.

“...maybe a little wind.”

Mai purskahti nauruun niin että joutui nojaamaan pöytään.

“Et sinä voi huijata spin-the-bottlessa ilmavirroilla.”

“Why not?”

“Koska se on huijaamista.”

Shammy harkitsi tätä.

“...arbitrary rule.”

Pullo pysähtyi tällä kertaa Maihin.

Shammy nousi heti jaloilleen.

“What is her task?”

Ace mietti hetken ja virnisti sitten, aivan liian tyytyväisenä itseensä.

“Halaus.”

Mai kohotti kulmakarvojaan.

“Halaus? Sinä olet pehmentynyt.”

Ace kohautti olkapäitään.

“Peli etenee vaiheittain.”

Shammy kietoi käsivartensa Mai ympärille ilman pienintäkään epäröintiä. Hän oli niin paljon pidempi, että halaus muuttui melkein automaattisesti puoliksi syleilyksi, puoliksi lämpimäksi ansaksi.

Mai jäi sinne hetkeksi yllättävän tyytyväisen näköisenä.

“Tämä peli on epäilyttävän mukava.”

“I told you,” Shammy sanoi hänen hiustensa yläpuolelta.

Kun Shammy lopulta päästi irti, Mai oikaisi paitansa, otti uuden kulauksen viiniä ja katsoi pulloa kuin se olisi juuri saanut aivan uusia mahdollisuuksia.

Kolmas kierros vei tilanteen jo selvästi eteenpäin.

Toinen pullo oli avattu. Sade oli lakannut. Ilma safehousessa tuntui pehmeämmältä, vähän liian lämpimältä, eikä kukaan enää istunut aivan samalla tavalla ryhdikkäästi kuin illan alussa.

Pullo osoitti taas Acea.

“Tämä peli tykkää sinusta,” Mai huomautti.

Ace katsoi sitä epäluuloisesti.

“Minä en tykkää siitä takaisin.”

“Tällä kertaa minä päätän,” Mai sanoi.

“Minulla on tästä huono tunne.”

“Sinulla on hyvä tunne. Siksi sinä valehtelet.”

Mai nousi pöydän äärestä, käveli Ace’n luo ja tarttui tätä niskasta sillä tavalla tynesti, että Ace ehti vain nostaa katseensa ennen kuin Mai jo suuteli häntä.

Se ei ollut nopea eikä aivan viaton suudelma. Ei myöskään pitkälle menevä — mutta riittävän pitkä, että Shammy nojasi käsivartensa varaan pöytää vasten ja huokaisi melkein hartaasti.

“That looked interesting.”

Mai vetäytyi juuri sen verran, että saattoi puhua Ace’n lähellä.

“Se olikin.”

Ace piti katseensa hänessä sekunnin pidempään kuin olisi ollut aivan tarpeellista. Sitten hän sanoi kuivasti:

“Minä alan ymmärtää miksi ihmiset pelaavat tätä.”

“Todella?” Mai kysyi.

“En pidä siitä, että olen myöhässä tähän havaintoon.”

Shammy nosti kätensä saman tien.

“My turn.”

Neljäs kierros pysähtyi Shammyyn.

Ace suoristautui vähän tuolissaan.

“No niin. Nyt minä päätän.”

Shammy hymyili.

“Yes?”

Ace vilkaisi Maia.

Sitten Shammya.

Sitten takaisin Maia.

“Suudelma. Maihin.”

Shammy ei epäröinyt sekuntiakaan. Hän tarttui Maihin lantiolta sillä rennolla, välittömällä tavalla, joka sai Main puhkeamaan nauruun juuri ennen kuin heidän huulensa kohtasivat.

Suudelma alkoi kevyenä. Sitten vähän syveni. Sitten jäi hitusen liian pitkäksi aikaa pehmeäksi, lämpimäksi asiaksi, jota kukaan huoneessa ei tuntunut haluavan kiirehtiä ohi.

Kun he vetäytyivät, Mai piti vielä toisen kätensä Shammylla kuin unohtaen päästää irti.

Ace huomasi sen. Tietysti huomasi.

“Te ette edes yritä olla huomaamattomia.”

Mai vilkaisi häntä.

“Milloin muka olemme yrittäneet?”

Shammy kallisti päätään.

“Do humans usually stop the game when it becomes more interesting?”

Ace nojasi taakse ja katsoi kattoon.

“Ei. Mutta viisaat ihmiset ehkä pysähtyisivät.”

“Are we wise humans?” Shammy kysyi.

Mai ja Ace sanoivat yhtä aikaa:

“Ei.”

Se sai heidät katsomaan toisiaan, ja sitten kaikki kolme nauroivat.

Jossain kolmannen pullon alkupuolella peli menetti kaiken alkuperäisen rakenteensa, mikä oli luultavasti väistämätöntä.

Pullo pyöri kyllä vielä muutaman kerran. Se osoitti milloin yhtä, milloin toista. Jonkin aikaa joku muisti vielä lausua ääneen tehtävän. Sen jälkeen tehtävät alkoivat muuttua muotoon “istu tähän”, “lähemmäs”, “uudestaan”, “odota, minä en ole valmis vielä” ja “sinä huijasit sitä pulloa taas”.

Shammy käytti ilmapirtaa aivan varmasti ainakin kahdesti. Mahdollisesti kolmesti.

Mai sai siitä kiinni ainakin kerran, koska pullo pyöri täysin mahdottomasti vastasuuntaan pöydän kaaresta huolimatta.

“Shammy.”

“What?”

“Älä näyttele.”

“I am not pretending.”

“Pullo teki juuri meteorologisesti mahdottoman liikkeen.”

Shammy mietti hetken.

“...experimental turbulence.”

Ace oli siinä vaiheessa jo niin selvästi iloinen tilanteesta, ettei edes yrittänyt piilotella sitä.

“Kirjaa ylös. Foundation saa uuden termin.”

Mai pudisti päätään ja kaatoi laseihin viimeiset tilkat.

“Bright tappaa meidät vielä.”

“Ei,” Ace sanoi. “Hän tekee pahempaa. Hän antaa meille lisää ideoita.”

Shammy oli siirtynyt sohvalle. Hän istui poikittain, toinen jalka koukussa, toinen lattialla, ja Ace oli valunut istumaan lattialle sohvan eteen niin, että Shammy saattoi nojata tämän olkapäähän. Mai istahti heidän viereensä. Tai oikeammin väliinsä. Tai ehkä molempiin.

Kukaan ei enää oikein välittänyt tarkasta muodosta.

Shammy pyöritteli sormissaan Main hopeista hiussuortuvaa.

“Human drinking rituals are excellent.”

“Niissä on yleensä vähemmän tuulen väärinkäyttöä,” Mai huomautti.

Shammy vilkaisi häntä.

“That sounds like a design flaw.”

Ace nosti katseensa heihin molempiin.

“...riippuu seurasta.”

Mai nojasi taakse, päänsä hetken sohvan reunaa vasten, ja antoi käden jäädä Ace'n niskaan. Se oli sellainen pieni, huomaamaton kosketus, joka ei ollut enää vahinko eikä myöskään mikään erityinen ele. Se vain jäi siihen, koska sen kuului jäädä.

Shammy huomasi sen tietenkin. Shammy huomasi kaiken.

Hän laski leukansa hetkeksi Main olkapäälle ja sanoi lähes tyytyväisenä:

“I understand this game very well now.”

Ace kallisti päätään.

“Oikeastiko.”

“Spin-the-bottle is just an elaborate excuse.”

Mai hymyili laiskasti.

“Mihin?”

Shammy katsoi heitä molempia vuorotellen.

“To do what you already want.”

Huoneeseen tuli sekunniksi hiljaisuus.

Ei vaivaantunut. Ei raskas. Sellainen pieni, lämmin hiljaisuus, jossa joku sanoi ääneen juuri sen minkä kaikki jo tiesivät.

Ace hymähti ensimmäisenä.

“...reilu analyysi.”

Mai nousi hitaasti ylös, oikaisi paitaansa ja katsoi toisiaan hetken verran sellaisella ilmeellä, jossa oli sekä huvittuneisuutta että aivan liian vähän katumusta.

“Minun mielestäni,” hän sanoi rauhallisesti, “meidän pitäisi ehkä siirtyä makuuhuoneeseen.”

Shammy kohotti katseensa heti.

“That is an excellent continuation of the game.”

Ace nousi ylös hieman hitaammin ja vilkaisi tyhjiä pulloja pöydällä.

“Meillä on huomenna darra.”

Mai kääntyi häneen.

“Se on huomisen ongelma.”

Shammy nousi sohvalta, tarttui kevyesti Ace’n käteen ja veti tämän liikkeelle.

“Then let tomorrow suffer.”

Ace tuijotti häntä sekunnin. Sitten hän nauroi hiljaa ja antoi vetää.

Valot jäivät keittiössä päälle.

Tyhjät pullot jäivät pöydälle.

Pullo, jolla kaikki oli alkanut, pyöri vielä aivan vähän, kun joku hipaisi sitä ohimennen.

Makuuhuoneen ovi sulkeutui.

Ja siihen, lukijan äänekkääksi pettymykseksi, se ilta loppui.

Seuraava aamu

Mai heräsi ensimmäisenä siihen, että aurinko oli päättänyt murhata hänet henkilökohtaisesti verhojen

välistä tulevalla valolla.

Hän avasi silmänsä, sulki ne heti uudestaan ja voihkaisi hiljaa.

“Voi helvetti.”

Vierestä kuului Ace’n ääni peiton alta.

“...älä puhu niin kovaa.”

Shammy istui jo sängyn reunalla täysin hereillä, hiukset sekaisin mutta muuten häkellyttävän virkeänä. Pienet sähköiset napsahdukset rätsivät ilmassa hänen ympärillään aivan vähän.

“Good morning.”

Ace veti tyynyä syvemmälle kasvojensa päälle.

“Ei ole.”

Mai nousi hitaasti istumaan. Päässä jyskytti. Mutta samaan aikaan kehossa oli se outo, lämmin rentous, joka teki kokonaisuudesta lähinnä ärsyttävän ristiriitaisen.

“Minä haen kahvia,” hän sanoi.

Ace päästi äänen, joka saattoi tarkoittaa kiitosta, tuskaa tai molempia.

Mai laahusti keittiöön.

Keittiö näytti juuri siltä miltä viini-iltojen jäljiltä kuuluikin näyttää: tyhjät pullot, vinoon jäänyt lasi, yksi tyhjä kulho jonka olemassaoloa hän ei muistanut lainkaan — ja pöydällä uusi, taiteltu lappu.

Mai tuijotti sitä pitkän sekunnin.

“Ei.”

Hän avasi sen.

Side effects may include:
mild euphoria, reduced inhibition, and poor decision making.
Hangover recovery kit included.
You’re welcome.
— Bright

Mai sulki hetkeksi silmänsä.

“...tietenkin.”

Ace laahusti keittiöön juuri silloin hiukset täysin väärään suuntaan ja ilme sillä tavoin poissaolevana, että hän näytti olevan noin kahden aivosolun varassa.

“Älä sano mitään.”

Mai ojensi lapun.

Ace luki sen, huokaisi syvään ja nojasi tiskipöytään.

“...Bright.”

Shammy ilmestyi oviaukkoon heidän taakseen.

“Recovery kit?”

Mai seurasi katseellaan lapun viittaamaa suuntaa ja huomasi tiskipöydällä metallipurkin.

Paksu, pyöreä, hieman pullistunut.

Hän nosti sen käteensä, luki etiketin ja pysähtyi.

“...mikä helvetti on surströmming.”

Ace suoristautui välittömästi.

“...älä avaa sitä.”

Shammy kallisti päätään.

“Food?”

Ace nosti kätensä.

“Shammy, oikeasti. Ei. Avaa se vaikka veden alla tai mieluummin jätä avaamatta kokonaan tai heitä avaruuteen tai—”

Klik.

Mai oli jo vetänyt kannen auki.

Seuraavana sekuntina keittiöön iski haju, joka tuntui vähemmän hajulta ja enemmän fyysiseltä väkivallalta.

Shammy räpäytti silmiään.

“...OH.”

Ace ehti sanoa vain:

“...minä sanoin—”

Sitten hänen ilmeensä vaihtui täydellisen kauhun puolelle.

“Ei.”

Hän kääntyi kannoillaan.

“Ei ei ei.”

Ja syöksyi kylpyhuoneeseen sellaisella nopeudella, että yksi tuoli kaatui matkalla.

Sekuntia myöhemmin asunnossa kaikui ääni, jonka jokainen suomalainen tunnistaa välittömästi.

“UURGH—”

Mai puristi nenäänsä.

“Voi jumalauta.”

Shammy tuijotti avointa purkkia.

“...this smells like a dying Baltic Sea.”

Kylpyhuoneesta kuului toinen, selvästi kärsivämpi ääni.

“ÄLKÄÄ— UURGH— KOSKEKO— SIIHEN—”

Mai huusi takaisin, ääni nenästä puristettuna:

“HIEMAN MYÖHÄSSÄ!”

Shammy kurkisti purkkiin. Hänen ilmeensä oli vilpittömän kiinnostunut.

“It is fish.”

Ace’n ääni kylppäristä:

“SE EI OLE SEN ARVOISTA!”

Shammy otti haarukan.

Mai katsoi häntä epäuskoisena.

“Älä.”

“Why?”

“Koska se haisee siltä kuin Itämeri olisi kuollut kahdesti.”

Shammy harkitsi tätä hetken.

“...still fish.”

Hän nosti pienen palan, haistoi sitä varovasti, teki pienen nytkähdyksen mutta vei sen sitten suuhunsa.

Mai tuijotti häntä kuin näkisi luonnonlakien murtuvan.

Shammy pureskeli rauhassa. Kerran. Toisen. Kolmannen.

Sitten hän nielaisi.

Hiljaisuus.

“No?” Mai kysyi.

Shammy kallisti päätään.

"...suolaista."

"Shammy."

"Yes?"

"Et voi sanoa tuosta vain 'suolaista'."

Hän mietti vielä sekunnin.

"Very salty."

Kylpyhuoneesta kuului vaimea ääni, joka saattoi olla tuskainen nauru tai uusi yritys olla kuolematta.

Shammy kosketti ohimoaan.

Pysähtyi.

Kallisti päätään toiseen suuntaan.

"Interesting."

Mai siristi silmiään.

"Mitä."

"Head pressure decreasing."

Mai tuijotti häntä.

"...mitä."

"Hangover symptoms decreasing."

Keittiössä tuli hiljaisuus.

Kylpyhuoneesta kuului Ace'n ääni lattian suunnasta:

"Minä kuolen tänne."

Shammy otti toisen pienen palan.

"Confirmed."

Mai katsoi purkkia. Sitten Shammya. Sitten purkkia uudestaan.

"...ei helvetti."

Hän nappasi haarukan. Haistoi sitä. Irvisti niin pahasti, että jo pelkkä ilme olisi ansainnut mitalin.

"Perkele."

Shammy kohotti kulmakarvojaan.

"What does that mean?"

Mai osoitti purkkia.

“Suunnilleen tätä.”

Ja söi.

Pureskelu oli hidas, epäluuloinen ja syvästi loukkaantunut.

“Jumankauta mikä haju.”

Sitten hän pysähtyi.

Silmäluomet kohosivat vähän.

“...hetkinen.”

Ace ilmestyi kylpyhuoneen ovelle kalpeana kuin lakana, toinen käsi seinää vasten.

“Te ette oikeasti syö sitä.”

Mai kosketti ohimoaan.

“...darra helpotti.”

Ace tuijotti häntä. Sitten Shammya. Sitten purkkia kuin se olisi juuri ilmoittanut olevansa Euclid-luokan ongelma.

“...ei.”

Shammy ojensi haarukan.

“Try.”

Ace otti askelen taaksepäin.

“Ei.”

Mai virnisti kuivasti.

“Pelkuria.”

“Se haisee biologiselta aseelta.”

“Mutta toimii.”

“En usko teitä.”

Shammy avasi jääkaapin.

“Traditional serving method?”

Mai kääntyi häneen.

“Mikä?”

Shammy nosti esiin näkkileipää, voita, sipulia ja pari keitettyä perunaa. Niiden alla oli toinen lappu.

Hän luki sen ääneen.

Traditional Scandinavian serving method recommended.
Try not to cry.
— Bright

Ace sulki hetkeksi silmänsä.

“...minä vihaan häntä.”

“Me kaikki vihaamme,” Mai vastasi.

Shammy levitti voita näkkäriille hyvin keskittyneen näköisenä. Asetteli päälle perunaa, sitten varovasti kalaa, sitten sipulia. Lopputulos oli niin huolellisesti rakennettu, että Ace katsoi sitä kuin sotarikoksen kokkioppituntia.

“Älä tee sitä.”

Shammy piti näkkäriä kädessään ja kallisti päätään.

“Balanced structure.”

“Shammy.”

“Yes?”

“Se on maailmanloppu leivän päällä.”

Mai nojasi tiskipöytään ja yritti olla nauramatta. Se ei täysin onnistunut.

Shammy haukkasi.

Pureskeli.

Pysähtyi.

Mai ja Ace tuijottivat.

Shammy nielaisi.

“...this is actually very good.”

Mai räpäytti silmiään.

“...mitä.”

Ace kääntyi katsomaan kattoa kuin hakisi sieltä viimeistä tukea todellisuudelle.

“Ei ole mahdollista.”

Shammy nyökkäsi.

“Complex. Salty. Strong. Efficient.”

Mai nappasi näkkärin hänen kädestään.

“Anna tänne.”

“Traitor,” Ace mutisi.

Mai rakensi omansa vähän vähemmällä kalalla mutta aivan yhtä suurella epätoivolla, haukkasi, irvisti ja pysähtyi sitten heti.

“Perkele.”

Ace osoitti häntä sormella.

“Hyvä vai paha perkele?”

Mai nielaisi hitaasti.

“...hyvä.”

Ace jäi tuijottamaan heitä.

Sitten purkkia.

Sitten lappua.

Sitten taas heitä.

Hänen sisällään näkyi käytännössä koko tragedian kaari: epäusko, halveksunta, pelko, tarve parantua, itsensä pettäminen.

“Ei.”

Shammy ojensi hänelle uuden näkkärin.

“Try.”

“En.”

Mai kohotti kulmakarvaa.

“Sinun darra ei muuten katoa itsestään.”

Ace katsoi heitä molempia pitkään.

Sitten hän otti näkkärin.

Haisi sitä.

Kalpeni asteen lisää.

“Jos minä kuolen tähän, kummittelen Brightille.”

“Minä varaan ajan,” Mai sanoi.

Ace haukkasi.

Hän pureskeli. Pysähtyi. Katsoi eteensä tyhjyyteen.

Huoneessa oli täydellinen hiljaisuus.

“No?” Shammy kysyi.

Ace nielaisi hitaasti.

“...tämä toimii darraan.”

Mai nosti voittajan ilmeellä kahvikuppiaan.

“Sanoinhan.”

Ace katsoi purkkia syvästi henkilökohtaisella vihalla.

“...mutta minä vihaan Brightia nyt entistä enemmän.”

“Se on terve reaktio,” Mai sanoi.

Shammy nyökkäsi hyväksyvästi.

“Very healthy.”

Mai nosti Brightin lapun vielä kerran käteensä. Luki sen. Katsoi purkkia. Katsoi kahta muuta. Ja hänen kasvoilleen levisi hyvin rauhallinen, erittäin hallittu hymy — juuri sellainen, jonka jokainen järkevä Foundation-työntekijä olisi tunnistanut välittömäksi poistumiskehotukseksi.

Hän laski lapun pöydälle.

Sanoi aivan tasaisella äänellä:

“Jack Bright, olet kuollut mies.”

Shammy nyökkäsi välittömästi.

“Very dead.”

Ace istui tuolille, nojasi kyynärpäillä polviinsa ja hieroi kasvojaan.

“...jos hän tuo meille tätä lisää, minä vaihdan työpaikkaa.”

“Foundation ei päästä sinua niin helposti,” Mai sanoi.

“Tiedän.”

Shammy söi vielä yhden palan tyytyväisenä.

“I think Bright was trying to help.”

Mai katsoi häntä pitkään.

“Olen aivan varma että hän kuvitteli niin.”

“Did he succeed?”

Mai vilkaisi tyhjiä pulloja, surströmming-purkkia, Acea, joka oli juuri toipunut oksentamisesta ja söi nyt korjaussilliä vastoin kaikkea ihmisarvoa, ja itseään, joka oli selvästi virkeämpi kuin viisi minuuttia sitten.

Sitten hän huokaisi.

“Valitettavasti kyllä.”

Ace nosti sormeaan.

“Mutta se ei pelasta häntä.”

“Ei tietenkään,” Mai sanoi.

Ja jossain Foundationin toisessa rakennuksessa Jack Bright pysähtyi kesken käytävää, katsoi hetken ympärilleen ja sai sen hyvin erityisen tunteen, jonka vain pitkä kokemus, huono omatunto ja liiallinen luovuus voivat synnyttää.

Tunneen, että jossain joku aikoo etsiä hänet käsiinsä.

Hän harkitsi aivan vakavasti sairauslomaa.

Liite A – epävirallinen sisäinen merkintä

Foundation Internal Incident Report

Kirjaaja: Dr. Jack Bright

Tila: Epävirallinen / älkää näyttäkö tätä Gearsille

Aihe: Triad / Homemade Wine / Recovery Kit / Surströmming Event

Yhteenveto:

Lahjoitin Triadille onnistuneesti kolme pulloa kotiviiniä sekä skandinaavisen darrahoitoratkaisun. Tulokset olivat lupaavia mutta operatiivinen vastaanotto vaihtelevan vihamielinen.

Havainnot:

- Viini hyväksyttiin.
- Darran olemassaolo vahvistettiin.
- Recovery kit toimi.
- Avausprotokollaa ei noudatettu.
- Ace oksensi.
- Mai uhkasi tappaa minut.
- Shammy vaikutti yllättävän myönteiseltä.
- Olen mahdollisesti tehnyt taktisen virheen.

Johtopäätös:

Kokeilu onnistui teknisesti.

Sosiaalisesti tilanne on monimutkaisempi.

Suositus jatkoon:

Pysy poissa Triadin näkyviltä ainakin 72 tuntia.

Mahdollisesti viikko.

Mahdollisesti kuukausi.

—

© 2025-2026. "World of Ace, Mai and Shammy" and all original characters, settings, story elements, and concepts are the intellectual property of the author. All rights reserved.

Non-commercial fan works are allowed with attribution.

Commercial use, redistribution, or adaptation requires explicit permission from the author.

Contact: editor at publication-x.com

Check out our SubscribeStar page at <https://subscribestar.adult/konrad-k>

From:

<https://datavault.ws/> - **DataVault**

Permanent link:

https://datavault.ws/doku.php/nsfw:bright_homemade_wine_fi

Last update: **20/04/2026 10:52**

